

Stockholm den Onsdags e. m. 190

Min egen älskare!

Bliv i går och i dag har jag gått och väntat på brev eller telefon från dig och varit så orolig öfver, hur det gick sist. Jag ångrar att jag inte har dig ringa upp till mig genuret, så du kom till klubben, så jag åtminstone fick veta, om du på något telefon-
bort hemifrån dig.

Älskare, du måste komma med på markerna sen. Jag tycker nu, att det inte vore det ringaste nöje att gå dit, om inte du kommer. Öfren skulle jag väl så göra mig orcker för om inte för dig!

Det är bara konstet att på dig biljetten, ty de ha en mycket noggrann kontroll. I alla fall kan jag råkeut göra det. Jag har redan min plan färdig. Som en ort mark, kan jag skapa dig — såvida du inte har det förut! Så du behöfver inte visa dig för någon. Men det där kunde vi ju stundiga tala om, om det blir bestämt, om du kommer. Men det måste ske snart, senast i morgon Torvag. Men jag säger dig, att hur mycket jag förut gladt mig åt att du kommer dit, tycker jag nu, att det är rätt ingenting med hela tröstälsningen, om jag inte

träffar sig där. - Om du kan telefonera till mig
i morgon kl. 6 eller om du är förhindrad,
omman 9-10 på kvällen. Det gör ingenting
om det är så sent, jag skall själv svara
i telefon. På e. m. efter 1/2 7 är jag nog
inte hemma - det är ett litet besvär, in-
nan jag får alla småsakerna till min väkt. -

Om står jag inte att du talar om det så länge.
Du vet ju vad jag vill säga dig och hur jag vill bli
till dig om och om igen. Det som du säger dig
inte kunna tro - men som du innerst är så säker
på, så säker, att jag rädd för att jag till slut blir dig
likartad. Och det är så, när jag fruktar det, som
jag vill passa på och göra dig svartjukt. Och det
för du gärna vara, bara du inte är misströgen, för
det har du ingen rätt till. Det borde du förstå.
Jag är ju som vad i dina händer, det är enbart
inför dig, som mitt upprörda sinnelag lägger
sig helt till ro - och detta är inte mot min vilja, -
jag vill det skall vara så. Jag är bärbar, att bära
mig själv försöka och gå upp i dig, att komma
bort i din famn och låta min vilja samman-
smälta med din, att inte ha något, som jag med
känner mig, utan med fulla händer ge dig allt, mina
tankar, min vilja, kvävenna fiber i min varelse!
När jag ser hur jag nu skrifit - sådana ord, som
jag aldrig brukat tala eller skrifit till någon annan

- känner jag, att huru mycket jag än försöker sig förklara
och uttrycka hoat som rör sig i mitt inre, är det dock
en hel del, som stannar kvar inom mig; det är det
saktaste och finaste i min kärlek, som jag saknar
uttryck för, onen som jag vill du skau förstå och
känna utan alla ord. Du skau veta, att det icke
är dina kyssar och smekningar, som göra mig
till din - jag älskar dig lika hoat utan dem.
Och när du håller mig i sin famn, och jag ger dig
så många bevis på min kärlek du vill ha, så är
inte detta för mig något som jag söker ersätt för
det särskilda välbegäret, utan det är en själslig
utövning, en nödvändigt uttrycke för det rent av-
liga i min kärlek. Ibland kommer den tanken
för mig, att om jag skulle bli sjuk och dö, skulle
jag inte önska någon annan hos mig än du. Endast
du skulle sitta bredvid mig och hålla min hand i
sin. - Du har blifvit så mycket för mig, som jag al-
drig kan bli för någon. Och därför bär jag oettjämt
för den stund, så du går ut ur mitt lif, för att al-
drig mer komma igen.

Du senter ja med en lång ännu kyss, som
kanske säger dig mer än alla ord. -

Tänke, att just nu fick jag per telefon veta,
att biografens öppnandet senter i morgon kl. 3.

Det är K. Frånsgårdsgatan nr 7, rumen 1-3. Om jag hade gått
tala med dig i kväll, skulle jag kunna skapa dig lit-
tet i morgon, men nu gör det väl inte. Jag tycker att det är
så tråkigt. Men kan du inte ta och skriva
igen en annan gång? Skriver du beskedet till
mig sen 4 Februari. Du säger så om det? Jag tycker
det skulle vara så förtjusande att ha ogenerat gå
vid din arm bland en massa människor. Säg om
det inte det? Om det nu inte hör till dina vanor att
gå på markis, så mycket bättre! Det ligger
visst uti, att stundom skänka sin tjuvna en
glimt af vänskap - hälsar du inte med mig i det?

Jag är så anständig, så jag ämnar ingenting hört från
dig. Är det nu igen händer något? I morgon måste
du telefona. Och du måste skriva och så. -
Och säg att du fortfarande hälsar af
din egen flicka.